

Garstka, Zbigniew / Mejran, Stanisław

Przemysłowa Służba Zdrowia Kombinatu Petrochemicznego w latach 1960-1973

Notatki Płockie 19/4-78, 21-25

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przemysłowa Służba Zdrowia Kombinatu Petrochemicznego w latach 1960 — 1973

Medycyna przemysłowa jako nauka i praktyczny kierunek działania obejmuje bardzo szeroko problematykę zdrowotną. Całość tej problematyki skupia się wokół działalności profilaktycznej i leczniczej oraz ochrony środowiska w miejscu pracy przez likwidację zagrożeń zawodowych.

Rozwój i postęp przemysłowej służby zdrowia łączy się ściśle z przemianami społeczno-gospodarczymi kraju, budownictwem, postępem technicznym i całokształtem przemian warunków bytowania społeczeństwa.

Mimo bogatych tradycji w ochronie zdrowia do roku 1953 trudno jest mówić o wyodrębnionej przemysłowej służbie zdrowia, gdyż przy większych zakładach przemysłowych organizowane były ambulatoria zakładowe zatrudniające na etatach zakładów przemysłowych lekarzy fabrycznych i pozostały personel medyczny.

Od 1953 r. zgodnie z Uchwałą Prezydium Rządu powołano w ramach Społecznej Służby Zdrowia — Przemysłową Służbę Zdrowia (Zakłady Lecznictwa Zapobiegawczego). Personel fachowy Zakładów Lecznictwa Zapobiegawczego zatrudniany był przez Wydziały Zdrowia natomiast zakłady pracy zapewniały bazę lokalową, sprzęt medyczny, transport sanitarny oraz świadczenia socjalne dla personelu medycznego.

W tym okresie na terenie Płocka istniały zorganizowane Zakłady Lecznictwa Zapobiegawczego przy Stoczni Rzecznej, Fabryce Maszyn Żniwnych, Zakładach Mięsnych, Zakładzie Energetycznym i w Zakładach Przemysłu Terenowego.

Z chwilą podjęcia decyzji przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów (5 stycznia 1959 rok) o lokalizacji Mazowieckiego Kombinatu Petrochemicznego w Płocku, od 1961 roku rozpoczął się okres organizacyjny dla ukształtowania własnego modelu ochrony zdrowia w przemyśle — dla załóg budujących Kombinat, a w okresie późniejszym dla pracowników „Petrochemii”.

Od roku 1962 wzrasta ilościowe i jakościowe zapotrzebowanie pracowników i mieszkańców miasta i powiatu na świadczenia zdrowotne i zwiększa się w sposób gwałtowny zakres działania płockich placówek służby zdrowia.

W okresie 1960—1961 r. opracowano kompleksowe założenia projektowe bazy lokalowej

dla służby zdrowia na terenie przyszłego Kombinatu. Zaplanowano siedem punktów sanitarnych (ambulatoria terenowe) oraz Centralne Ambulatorium z Izłą Chorych. Na tych założeniach Wydział Zdrowia przystąpił do opracowania struktury organizacyjnej ochrony zdrowia załóg budujących Kombinat i pracowników „Petrochemii” bez zakładów przemysłu, budownictwa, transportu i żegluga zlokalizowanych na terenie miasta i powiatu. Zakłady posiadające Zakłady Lecznictwa Zapobiegawczego miały korzystać ze świadczeń specjalistycznych i diagnostycznych w projektowanej Międzyzakładowej Przychodni Specjalistycznej.

Lata 1961 do 1964 stanowiły bardzo trudny okres pod względem organizacyjnym, kadrowym i lokalowym.

Pierwszą placówką zakładowej służby zdrowia na terenie budującego się Kombinatu zorganizowano we wrześniu 1961 roku. Rozpoczęła swą działalność od dwóch skromnych gabinetów — lekarskiego i stomatologicznego oraz gabinetu zabiegowego. Gabinety te zlokalizowano w zastępczych i ciasnych pomieszczeniach usytuowanych przy administracji „Petrobudowy”. W rok później o zdrowie masowo przyjmowanych do pracy robotników troszczyło się już trzech lekarzy medycyny i jeden stomatolog. Uruchomiono też w 1962 roku w pomieszczeniach zastępczych pilnie potrzebny sprzęt rentgenowski małoobrazkowy i otwarto punkt apteczny. Zatrudniono też osiem pielęgniarek oraz instruktora higieny. Dzięki temu można było przystąpić do podstawowych zadań wstępnych i okresowych nowo zatrudnionych, którymi w większości byli chłopo-robotnicy z okolic Płocka. Byli to ludzie przeważnie bardzo zaniedbani pod względem sanitarno-higienicznym i zdrowotnym pozbawieni społecznej opieki lekarskiej. Przeprowadzone badania pozwoliły w wielu przypadkach wykryć wiele schorzeń przewlekłych w tym dość dużą ilość gruźlicy płuc.

W 1963 roku przy współudziale dyrekcji Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w budowie, dyrekcji PBP „Petrobudowa” oraz Związków Zawodowych Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych rozpoczęto starania o zatwierdzenie utworzenia przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej — Obwodowej

Przychodni Przemysłowej jako samodzielnej jednostki organizacyjnej i budżetowej. Po wielu naradach w maju 1963 roku Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej przychyliło się do zorganizowania Obwodowej Przychodni Przemysłowej od 1 stycznia 1964 roku i złączenia wszystkich Zakładów Lecznictwa Zapobiegawczego na terenie miasta w jedną placówkę służby zdrowia.

W październiku 1963 roku Międzyzakładowa Przychodnia Przemysłowa otrzymała dla celów służby zdrowia dwie nowowyprowadzone i dobrze wyposażone przychodnie tj. na Działce Oxydacji Asfaltów i Działce Centralnych Warsztatów. Zwiększono zatrudnienie lekarzy medycyny do siedmiu etatów, lekarzy dentyków do dwóch etatów, zatrudniono lekarzy specjalistów oraz zwiększono ilość personelu średniego do 18-tu etatów.

Po uzyskaniu lepszych warunków lokalowych zorganizowano pięć rejonów profilaktyczno-leczniczych, które sprawowały opiekę nad 12.000 pracowników budujących Kombinat z 32 przedsiębiorstw oraz uczniów dwóch szkół zawodowych. Ponadto uruchomiono poradnię chirurgiczną, poradnię laryngologiczną, poradnię okulistyczną, gabinet fizykoterapii i pracownię analityczną.

Potrzeby przemysłowej służby zdrowia były w tym trudnym okresie znacznie większe i w dużej mierze pracownicy musieli korzystać z gabinetów przychodni obwodowej w mieście, które również były przeciążone pracą usługową ze względu na duży przyrost mieszkańców miasta.

Wysiłek przemysłowej służby zdrowia pod koniec 1963 r. i w pierwszych miesiącach 1964 roku musiał być większy — wprowadzono dyżury całodobowe w związku z przystąpieniem Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych do rozruchów mechanicznych i technologicznych poszczególnych instalacji i urządzeń.

Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej, kierownictwo Przychodni Międzyzakładowej od 1962 roku wspólnie z Dyrekcjami MZRiP i Petrobudowy oraz z Władzami Miejskimi czyni usilne starania, aby rozbudować przemysłową służbę zdrowia, głównie przez budowę Centralnego Ambulatorium z gabinetami specjalistycznymi, laboratoriami, pracowniami, apteką, izbą chorych z punktem pomocy doraźnej oraz zwiększenia w roku 1964 etatów lekarzy do 25, lekarzy dentyków do 5 etatów i personelu średniego do 50 osób.

We wrześniu 1964 r. nastąpiło przekazanie Centralnego Ambulatorium wraz z Oddziałem 27-lózkowym. Rozpoczął się okres zagospodarowania i uruchamiania poszczególnych gabinetów specjalistycznych oraz izby chorych i apteki. Był to okres organizacyjnie trudny, gdyż ambicją Obwodowej Przychodni Przemysłowej było uzyskanie najnowszego wyposażenia w sprzęt medyczny i laboratoryjny, zagwarantowanie kadry o odpowiednich kwalifikacjach i przygotowaniu zawodowym oraz za-

pewnieniu im mieszkań. Po przewyciężeniu dużych trudności, stopniowo uruchamiano nowe pracownie i gabinety: laboratorium analityczne i toksykologiczne, pracownie rentgenologiczne, pracownie fizykoterapii, gabinet chorób zawodowych, gabinety chirurgiczne, centralną sterylizację, przeniesiono gabinety laryngologiczny i okulistyczny, powstał gabinet ginekologiczny, Oddział Chorych i Punkt Pomocy Doraźnej.

W maju 1965 roku wprowadzono całodobowe dyżury lekarzy, którzy pełnili jednocześnie funkcję lekarza Oddziału Chorych i Pogotowia Ratunkowego.

Dzięki rozbudowanej służbie zdrowia można było rozpocząć na szeroką skalę działalność zapobiegawczą, przeprowadzać szczepienia ochronne, badać warunki pracy załogi na poszczególnych wydziałach produkcyjnych i prowadzić oświatę sanitarno-higieniczną. Praca personelu przemysłowej służby zdrowia przyniosła bardzo dobre wyniki i spowodowała znaczny spadek zachorowalności załogi. Poprawa zdrowotności załogi nastąpiła dzięki szerokiej opiece profilaktyczno-leczniczej i właściwej organizacji placówek przemysłowej służby zdrowia, utworzenia rejonu ze stałą obsadą, co pozwoliło na lepsze prowadzenie działalności zapobiegawczej na dokładniejsze poznanie specyfiki pracy załogi i przeciwdziałaniu warunkom szkodliwym. Pozytywny wpływ na obniżenie absencji chorobowej miała stała współpraca z działem BHP MZRiP i Petrobudowy, współdziałanie Rady Zdrowia z Kierownictwem Obwodowej Przychodni Przemysłowej.

Na polepszenie się stanu zdrowotności wpłynęły także inne czynniki jak: stabilizacja załóg w przedsiębiorstwach budowlanych i produkcyjnych, poprawa organizacji dowozu pracowników do miejsca pracy, poprawa pracy stołówek itp.

Do roku 1969 podstawowymi kierunkami działalności przemysłowej służby zdrowia było:

- zwiększenie obsady kadrowej, przede wszystkim lekarzy rejonowych przemysłowych i specjalistów dążąc do stworzenia rejonu profilaktyczno-leczniczego obejmującego do 1500 osób podopiecznych. Początkowo ilość podopiecznych w rejonie wynosiła od 2000—2500 osób. Obecnie ilość podopiecznych pracowników MZRiP w rejonie wynosi od 1100—1300 osób, a dla przedsiębiorstw budowlanych 1300—1600 osób;
- badania wstępne pracowników zatrudnionych na instalacjach petrochemicznych mających kontakt zawodowy z nowymi czynnikami szkodliwymi oraz badania wysokościowe obejmujące kilka tysięcy stanowisk w Kombinacie;
- położenia dużego nacisku na dobór pod względem zdrowotnym do szkół zawodowych;
- poznawanie technologii produkcji i warunków pracy oraz występujących zagrożeń zawodowych;

- prowadzenie badań okresowych ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk szkodliwych;
- wprowadzenie opracowania charakterystyk stanowisk;
- analizowanie absencji chorobowej i stanu zdrowia załogi.

Wspólnie z Przemysłową Służbą Zdrowia jako organ kontrolny działa Państwowa Inspekcja Sanitarna mająca na swe usługi laboratorium wykonujące badania środowiskowe w zakładach pracy również na terenie Kombinatu.

Wyniki przeprowadzanych analiz są podstawą do określania stopnia zagrożenia oraz wydania poleceń zmierzających do zmniejszenia zagrożenia i polepszenia warunków pracy. Wyniki przeprowadzanych badań laboratoryjnych wraz z interpretacją przekazywane są poszczególnym lekarzom rejonów profilaktyczno-leczniczych i są pomocne w ustalaniu częstotliwości badań okresowych, typowaniu pracowników do badań specjalistycznych i stosowaniu rotacji. Ilość przeprowadzanych badań ilustruje poniższa tabela:

Rok	Toksykolog.		Pyły	Mikroklim.		Hałas	Oświetlenie	
	badania	próby	badania	badania	próby	badania	badania	próby
1963	68	84	76	15	30	14	—	
1964	74	119	19	8	16	6	—	
1965	55	98	27	16	32	—	—	
1966	387	696	125	10	20	38	—	
1967	252	438	45	6	12	68	—	
1968	177	730	52	23	56	105	—	
1969	589	933	81	51	102	110	—	
1970	433	824	37	23	46	111	—	
1971	207	383	82	10	20	297	—	
1972	658	1118	105	23	46	97	82	89
1973	326	572	15	17	34	18	33	34

W celu systematycznego przeprowadzania badań środowiskowych i czynników szkodliwych Miejska Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna zdopingowała w 1969 roku Dyrekcję MZRiP do stworzenia własnego Laboratorium Badań Środowiskowych.

W I etapie Laboratorium Badań Środowiskowych przeprowadzało badania sporadycznie, nie na wszystkich stanowiskach pracy, tak że nie można było otrzymać pełnego obrazu zagrożenia w Kombinacie. W drugim etapie, który trwa do chwili obecnej, ustalono program badań środowiskowych o szerszym zakresie działania, co pozwoli w przyszłości określić dokładnie zagrożenie w poszczególnych działach MZRiP, a wyniki analiz będą wykorzystane w profilaktyce zagrożeń. Laboratorium Badań Środowiskowych od 1969 roku do roku 1973 wykonało — 18.155 prób.

Na przełomie lat 70-tych, w związku z drugim etapem rozbudowy MZRiP, jak również rozwojem istniejących zakładów przemysłowych i budową nowych okazało się, że baza specjalistyczna i diagnostyczna Obwodowej Przychodni Przemysłowej przy MZRiP jest niewystarczająca. W związku z tym przystąpiono

do opracowania rozbudowy bazy przemysłowej służby zdrowia w Kombinacie i w mieście.

Opracowano założenia rozbudowy Centralnego Ambulatorium poprzez budowę nowego skrzydła, gdzie mieścić się będzie Oddział Chorób Wewnętrznych i Zawodowych, Ośrodek Ostrego Zatrucia, Pogotowie Zakładowe oraz zaplecze gospodarcze.

W obecnym pomieszczeniu Oddziału po adaptacji będzie zlokalizowany Zakład Rehabilitacji Leczniczej i Zawodowej oraz Pracownia Fizjologii Pracy wraz z Poradnią dla Młodocianych. Ponadto zaplanowano budowę czterech punktów lekarskich na terenie Kombinatu. Do roku 1974 oddano dwa punkty lekarskie tj. przy Działce Fenolu i Polipropylenu. Rozpoczęto budowę nowego skrzydła Centralnego Ambulatorium. W trakcie budowy jest Międzyzakładowa Przychodnia Specjalistyczna IV typu dla zakładów pracy zlokalizowanych na terenie miasta i powiatu.

Czasokres 1969—73 charakteryzował się w działalności przemysłowej służby zdrowia Kombinatu — zwiększeniem obsady personelu fachowego, głównie lekarzy rejonowych i specjalistów. Obecnie podstawową opiekę lekarską

spełnia 13 rejonów profilaktyczno-leczniczych, 6 poradni stomatologicznych, 7 poradni specjalistycznych, 3 pracownie diagnostyczne oraz 33-lóżkowy Oddział Chorób Wewnętrznych i Zawodowych z Punktem Pomocy Doraźnej. Podnoszony kwalifikację z zakresu medycyny przemysłowej i pozostałych specjalności. Do 1974 roku specjalizację z medycyny przemysłowej uzyskało 9 lekarzy, z chorób wewnętrznych 3 lekarzy, pozostałych specjalności 4 lekarzy. Na ogólną liczbę 40 lekarzy medycyny zatrudnionych w Zespole Przemysłowej Służby Zdrowia specjalizację posiada 34 lekarzy, a 5-ciu jest w trakcie specjalizacji. Od 1968 roku istnieje przy Zespole Przemysłowej Służby Zdrowia Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Lekarzy Przemysłowych.

Działalność profilaktyczna zmierzała do dokładniejszego poznania technologii produkcji i występujących narażeń zawodowych, rozszerzania zakresu badań profilaktycznych, specjalistycznych i diagnostycznych ze szczególnym zwróceniem uwagi na dobór pod względem zdrowotnym kandydatów do pracy i szkół zawodowych.

Analizowano stan zdrowotności i absencji chorobowej w oparciu o dane demograficzne załogi, staż zawodowy, zagrożenia zawodowe, integrowano opiekę zdrowotną poprzez współdziałanie lecznictwa podstawowego, specjalistycznego i zamkniętego, nawiązano współpracę naukową od 1967 roku z Instytutem Medycyny Pracy w Łodzi i w Sosnowcu oraz od 1973 r. Akademią Medyczną w Warszawie, z którą została podpisana umowa obejmująca całokształt zagadnień leczniczych i profilaktycznych, problemów zdrowotnych załogi Kombinatu.

Od września 1973 r. Obwodowa Przychodnia Przemysłowa została przekształcona w Zespół Przemysłowej Służby Zdrowia.

Zamieszczone poniżej tabele obrazują działalność profilaktyczno-leczniczą w latach 1965—1973.

Działalność profilaktyczno-lecznicza, liczba przyjętych chorych i przeprowadzonych badań profilaktycznych w poradniach rejonowych-przemysłowych i specjalistycznych w latach 1965—1973.

Rok	Nazwa poradni	Ogółem	Przyjęto chorych	Bad. profilaktyczne	
				wstępne	okresowe
1965	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	20958 14174	20950 14011	3480 1953	5192 3511
	Razem	35732	34961	3598	4726
1966	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	27048 14174	26901 14011	3598 1953	4726 3511
	Razem	41835	41614	6043	10364
1967	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	30674 25106	30633 24742	4262 2361	4475 4860
	Razem	55780	55375	6623	9335
1968	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	31279 29966	31274 29402	4693 3319	4220 3909
	Razem	61245	60676	8012	8129
1969	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	37661 28522	37586 28487	4268 5908	7538 5957
	Razem	66183	66073	10176	13495
1970	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	36294 29344	36234 29202	4529 6675	885/ 5984
	Razem	65638	65436	11204	14841
1971	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	60228 45114	43858 33771	4580 6115	8054 3977
	Razem	105342	77629	10695	12031
1972	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	67788 52548	51015 35684	7384 9345	9574 6772
	Razem	120336	86699	16729	16346
1973	Rejonowa-Przemysł. Specjalistycz.	88685 68080	66795 41725	8936 10159	9021 4817
	Razem	156765	108520	19095	13833

Działalność profilaktyczno-lecznicza, liczby przyjętych chorych i przeprowadzonych badań profilaktycznych w Poradniach Stomatologicznych Kombinatu w latach 1965—1973

Rok	Osoby objęte opieką zdrowotną	Ilość osób przyjętych	Ilość zębów		Zbadani profilaktycznie	Liczba osób wyleczonych	Pozostałe zabiegi
			wyleczonych	usuniętych			
1965	12000	16831	8281	5754	2763	699	—
1966	12000	18168	8771	7323	3621	503	—
1967	13854	18389	8551	5591	4710	781	4222
1968	13265	21711	8320	5480	4066	628	2070
1969	14425	21108	9415	4982	2400	752	2428
1970	14983	21853	9776	5556	1814	968	2406
1971	15871	28146	13056	5901	3631	1650	2439
1972	16537	29128	12827	6469	3169	1314	2608
1973	19544	29477	13820	6720	2681	1390	3482

Jednym z parametrów oceny stanu zdrowia załogi jest analiza absencji chorobowej. Dla Zakładów Kombinatu wskaźniki absencji chorobowej są niskie a dla MZRiP są jedne z najniż-

szych w całym przemyśle chemicznym w Polsce. Tabela Nr 3 przedstawia analizę absencji chorobowej pracowników Kombinatu w latach 1965—1973.

ANALIZA ABSENCJI CHOROBOWEJ W LATACH 1966—1973

MAZOWIECKIE ZAKŁADY RAFINERYJNE I PETROCHEMICZNE

Wyszczególnienie	1966		1967		1968		1969	
	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni
Absencja chorobowa razem	2,6	781,5	2,6	792,5	2,1	652,9	2,4	735,5
Wypadki i urazy poza pracą	0,5	150,4	0,4	137,1	0,3	117,1	0,3	102,2
Wypadki w pracy	0,09	27,6	0,1	49,5	0,1	58,8	0,1	53,9
Ostre zapalenie ukł. oddech.	0,4	126,3	0,3	111,8	0,3	95,6	0,3	108,9
Ropne schorzenia skóry	0,1	42,1	0,1	54,6	0,09	27,1	0,1	31,2
Gruźlica	0,1	40,7	0,1	48,0	0,1	53,2	0,1	48,7

P.B.P.—PETROBUDOWA

Absencja chorobowa razem	2,7	823,5	3,0	971,2	2,8	853,6	3,9	993,8
Wypadki i urazy poza pracą	0,4	122,7	0,5	176,8	0,6	193,9	0,5	174,1
Wypadki w pracy	0,1	35,0	0,2	79,2	0,2	79,8	0,2	64,3
Ostre zapalenie ukł. oddech.	0,3	93,2	0,4	135,3	0,3	118,4	0,3	110,8
Ropne schorzenia skóry	0,1	32,1	0,2	74,0	0,1	54,8	0,2	70,6
Gruźlica	0,08	24,8	0,1	41,4	0,1	59,4	0,2	67,4

MAZOWIECKIE ZAKŁADY RAFINERYJNE I PETROCHEMICZNE

Wyszczególnienie	1970		1971		1972		1973	
	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni	wskaźnik absencji %	na 100 zatrudn. dni
Absencja chorobowa razem	2,1	631,4	2,1	637,0	2,6	803,6	2,7	815,28
Wypadki i urazy poza pracą	0,3	106,5	0,4	123,3	0,4	122,7	0,4	135,5
Wypadki w pracy	0,1	33,2	0,1	58,4	0,1	41,9	0,1	48,7
Ostre zapalenie ukł. oddech.	0,3	139,2	0,4	128,5	0,4	146,5	0,6	183,2
Ropne schorzenia skóry	0,06	18,1	0,07	23,3	0,08	25,7	0,09	28,1
Gruźlica	0,1	33,4	0,07	20,8	0,06	20,9	0,08	25,0

P.B.P.—PETROBUDOWA

Absencja chorobowa razem	2,7	817,9	3,1	931,9	2,9	892,2	2,74	824,17
Wypadki i urazy poza pracą	0,4	82,0	0,5	156,8	0,6	183,0	0,6	181,2
Wypadki w pracy	0,1	53,8	0,1	58,5	0,1	50,1	0,2	71,6
Ostre zapalenie ukł. oddech.	0,3	106,0	0,4	125,9	0,5	152,2	0,5	164,4
Ropne schorzenia skóry	0,1	30,9	0,1	35,0	0,1	41,2	0,1	37,5
Gruźlica	0,1	35,4	0,1	35,0	0,1	50,2	0,03	9,8

W analizowanym okresie czasu poza wypadkami w pracy i ostrymi zakażeniami zostały potwierdzone jedynie pojedyncze przypadki chorób zawodowych.

Przemysłowa Służba Zdrowia współdziała ściśle z Dyrekcją MZRiP oraz z Przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi i organizac-

jami polityczno-społecznymi. Dzięki temu współdziałaniu rozwój przemysłowej służby zdrowia Kombinatu mimo istniejących trudności w zakresie bazy lokalowej, obsady kadrowej w głównych kierunkach przebiega prawidłowo i zapewnia załodze Kombinatu właściwą i skuteczną opiekę zdrowotną.